

טיב הקהילה

נשא
י"א סיון תשפ"ה
 הזמנים לפי אופק דרושלים

זמני הדלקת הנרות ומצ"ש

הרה"ג	7:07
מוצ"ש"ק	8:25
ר"ת	9:01

סוף זמן קריאת שמע וחפילה

סו"ת א'	8:10
סו"ת א'	9:39
סו"ת ב'	9:03
סו"ת ב'	10:14

הזמנים לפי ששון קי"ז

ליון מס':
785

י"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

במעלת כל אחד מישראל

את תפקידו כרצון המלך, עכל. כעין דבריו יוצאים גם כן מדבריו של המהר"ל בספרו 'גור אריה', ח"ל: 'נראה דשלוש עבודות היו: עבודת בני קהת, והם היו נושאים הכלים המקודשים ולחשיבותם נתמנה עליהם אלעזר בן אהרן. והאחרון הוא בני מרדכי, נושאי קרשי המשכן, ונתמנה עליהם איתמר בן אהרן הכהן. וגרשון היה כמו ממוצע בין העבודות. ולפיכך אמר הכתוב כי היה פקודתם על ידי כלל אהרן ובניו, כי האמצעי לעולם דומה אל הכלל, לפי שהאמצעי הוא נוטה לב' הצדדים. ומפני כי עבודת הגרשוני הוא כמו הממוצע בין עבודת הקהתי והמרדכי, היה עבודתו כללית לפי שהוא נוטה לשניהם. לכך נתמנה עליהם אהרן ובניו. אלא שמעלים בקודש ואין מורידין להיות זה אלעזר, שכבר ניתן לו דבר קודש יותר, והוא משמרת הקהתי. ומכל שכן אהרן שהיה חשוב עוד יותר מן אלעזר, לפיכך נשאר ביד איתמר בן אהרן, עכל'.

היוצא מכל האמור, שבני אדם המוכשרים לתורה והם דוגמת 'משפחת הקהתי' שנשאו את 'ארון הקודש' הרומו להתורה צריכים לעסוק רק בתורה ובעבודת ה', אולם גם אלו שהם דוגמת 'בני גרשון' ובני מרדכי שהיו בדרגה פחותה מהם, צריכים על כל פנים להידבק אל הקודש ולעשות ככל אשר לאל ידם בעניני העבודה, וגם לצרכיהם הגשמיים עליהם להשתדל למצוא תפקידים שהם בבחינת 'תוך המשכן' ובאמצעותם יהיו נאחזים בחבל הקדושה ואם יכוונו בכל עניניהם לשם שמים יעוררו ע"ז נחת רוח שאי אפשר לעוררה אפילו על ידי העושים את יומם כולו תורה. זו היתה אחת הסיבות להכסיוסו של הרבי מגור בעל הבית ישראל ז"ע, שהורה לקהל עדתו לייסד הרבה בתי כנסיות - 'שטיבלאך', היינו שיתחלקו להרבה קבוצות, וכל קבוצה יתקבצו לעצמם ויקבעו את תפילותיהם ב'שטיבל' המשמש עבורם לבית הכנסת, כך שכל אחד ימצא לעצמו איזה תפקיד בבית הכנסת, כי כל קבוצה יצטרכו למנות להם גבאים ושומשים ובעלי תפילה ובעל קורא ושאר תפקידים שהציבור זקוק להם וכך יתגלגלו הדברים שגם אלו שאינם בעלי מדרגה ימצאו להם איזה אחיזה בחבל הקדושה.

וידועים הדברים שכאשר רוח ההשכלה פתחה בכרם בית ישראל, עשתה שמות גם במחנות היראים, ורבים הללים הפילה רח"ל, אולם בקרב קהילות החסידים כמעט ולא נענה ידה לרעה, כיון שהללו דאגו שיהיה לכל אחד מאנשי שלומם איזה סיפוק ורוחני, הם ראו לנכון לתת משימה מסוימת לכל מי שהיה זקוק לכך כדי להתחזק ביהדות, וכמו כן הרבו לדבר בשבח כל פעולה קטנה שעושים להש"ת, כך שכולם הרגישו שיש להם מקום בקרב קהילתם, ולא ראו צורך לחצוב להם בארות בארות נשברים.

לאור האמור יש לומר, שמסיבה זו מנו בפרשתן כל משפחה ומשפחה של בני לוי בנפרד, כדי להורות שכל משפחה בנפרד אהובה היא לפני הקב"ה בשווה, ומחמת חשיבותם ראוייה כל משפחה להימנות בפני עצמה, וכמו כן ראוי כל אחד מישראל להעריכה גם אם הוא מבעלי מדרגה נמוכה, וכמו שאמר שלמה המלך (שיר השירים ד, ז): 'כולך יפה רעייתי ומום אין בך'.

נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: בני מרדכי למשפחתם לבית אבתם הפקד אתם: (ה, ב כב ט)

...

הנה בני קהת בני גרשון ובני מרדכי הם שלש המשפחות של שבט לוי שזכו ונצטוו לשאת את המשכן ממקום למקום לפרקו ממקומו הקודם ולהקימו במקומו החדש.

החשובים מכולם היו בני קהת שהם נצטוו לשאת את הדברים המקודשים ביותר: הארון, המזבח והמנורה. למטה מהם היו בני גרשון, שהם נצטוו על ידיעות המשכן. ולמטה מהם בני מרדכי שנצטוו על הדברים הקשים והמפרכים שהם קרשי המשכן. ציוויים אלו והאי באים גם להורות דרכי עבודה לזוהרות כי התורה היא נצחית, ובהכרח שכל הדברים הנאמרים בה באים להורות לנצחים ועל אף שבמשמעותם של אלו המקראות אין אתה מוצא כי אם הוראות למשפחת קהת בעודם במדבר, נרמזים בפרטי הדברים הליכות חיים הנחוצים לכל אחד מישראל בכל הזמנים. ומן הנכון להעתיק מהספר הקדוש 'בית אברהם' (סלונים) המדבר מהעבודה הכללית הנרמזת באלו המקראות ותוכן דבריו הם שאלו השלושה משפחות מורים על שלושה בחינות ומדרגות שבהם יכול האדם להמציא, ובכל מצב ומדרגה מוטל על האדם לעבוד את הבורא ברוך הוא כפי כוחו ויכולתו, וגם זה שהוא במדרגה נמוכה לא יבוז להעבודה שהועידו לו מן השמים, ועליו לדעת שבאותה מידה שהקב"ה זקוק לעבודתו של בעל המדרגה, כך זקוק הוא גם כן לעבודתו הנמוכה, ואותו נחת רוח שהוא מעורר בעבודתו הנמוכה אינה יכולה להתעורר מעבודתו הרמה של הבורא.

והא לך לשונו: 'בני קהת הם שעבודת הקודש עליהם בכתף ישא, הם הקרובים לה' ורואים בגודל כבודו, ועל כן כתיב אצלם 'זאת עשו להם וחיו ולא ימותו בגשתם את קודש הקדשים', היינו שמגודל פחד ה' והדר גאונו, לא ימותו מכלות הנפש, ושהיה להם כח לעמוד בנפשם. למטה הם בני גרשון, 'גרשון' הוא מלשון 'כי גרשוני היום מלהסתפח בנחלת ה', שהם עומדים בקשרי מלחמת היצה, יש אמנם עתים שהוא מקורב וכן יש עתים שהוא בבחינת מגורש, ואצלם כתיב 'לעבוד ולמשא', פעם הוא בחינת עבודה, ופעם בחינת משא. למטה מהם הוא בחינת בני מרדכי, לשון 'מרירות', הם מלאי מרירות, אם באלו ב' הבחינות קהת וגרשון כתיב בלשון 'נשא את ראש', שיש להם בחינת 'ראש', אצל בני מרדכי לא כתיב כלל לשון 'נשא את ראש' אלא מתחיל בלשון 'בני מרדכי למשפחותם, שאין להם מכלל בחינת 'ראש', ולכן כתיב אצלם 'זאת משמרת משאם, אינם מרגישים בחינת 'עבודת הקודש', רק בחינת 'משא', והוא קרשי המשכן, דברים קשים המפרכים את הגוף. אולם על ידי כל אלו מתגדל ומתקדש שמו ויתברך, כמו שיש עבדי המלך העוסקים בכח מלכות כמו כן צריך עבדי המלך שיכינו נעלים לדגליו, 'זמלאה הארץ קניניך' - הארץ ומלואה מלאים בדברים שיכולים לקנות אותו ויתברך שמו, ועל כל אחד ואחד לדעת למלא

טיב המערכת

איש כי יפלא

הבה נתאר לעצמנו ארמונו של מלך, המלך מתיישב בטורקלין המפואר וממתין שתושג לו ארוחת הצהריים ואכן מיד מגיע הטבח הראשי של הארמון ומניח לפני המלך צלחת ועליה מעדנים משובחים מעשי ידיו להפארה, אך המלך כועס חועם, ומדוע? כי הצלחת שעליה מונחים המאכלים - מלוכלכת. אבל הטבח במקום להתנצל מסביר למלך כי הצלחת הזו שימשה את עובדי הניקיון לפינוי הפסולת מהשולחן בארוחה הקודמת, או אז בוודאי גובר ועמו של המלך עד מאוד! הרי זהו בזיון המלך שמדרגה ראשונה, והטבח למרות שהוא בסך הכל הגיש למלך את ארוחתו, נגזר עליו עונש מוות על חוצפתו הנוראה.

רבי שמעון בר יוחאי אמר שאם הוא היה במעמד קבלת התורה, הוא היה מבקש מהקב"ה שמענה יהיה לבני ישראל שתי פיות, האחד ללימוד התורה, והשני לשאר צרכיו, אך לאחר זמן חזר בו רשבי' מדבריו, מכיון שראה שאנשים מתקשים לשמור על פה אחד מדיבורים אסורים, אז אם יהיו להם שתי פיות הרי הם יתקשו עוד יותר לשמור עליהם, ולכן - אמר, טוב שיש לאדם רק פה אחד. פרשנו מלמדת אותנו מהו כוחו של הפה עומד אדם רגיל ואומר שתי מילים: 'זריני נזיר', באותו רגע הוא מתקדש וחלים עליו כל דיני נזירות, למרות שכלפי חוץ לא רואים שום שינוי במראהו, אבל שתי המילים שאמר שינו את מהותו, ועכשיו הוא משהו אחר.

זה עתה קיבלנו את התורה, אבל רשבי' מלמד אותנו כלל חשוב, כדי שהתורה תשאר ותתקיים אצלנו, צריך הפה להיות נקי, כי אם הפה אינו נקי, הרינו ממש כאותו טבח המגיש למלך את סעודתו בכלי מטונף, הפה זה המגיש להש"ת את התורה והתפילה צריך להיות נקי, והאור החיים הק' אומר 'צמצאני לחסדי ישראל שכתב, כי פה של לומד תורה דינו ככלי שרת אשר ישרתו במ בקודש, כי אין קדושה בקדושת התורה, ולזה אסור לדבר בו אפילו דברי חול, הגם שאין בהם דברים האסורים'.

(לפי טיב תורה-נשא)

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיב
 באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

טיב
 ההודעות

עדכוני שיחות: 0534-100024

קרבנות אלוקים

טיבת הבניין

כל אחד מישראל יכול לחזור ולהתקרב לפני השי"ת

שמקודם היה מגורש מנחלת ה' על ידי רוב חטאי ופשעיו, כשהוא זוכה לחזור ולהתקרב להשי"ת הוא צריך לעסוק בשתי סוגי העבודה, 'לעבוד ולמשא' והיינו שלא יסתפק בעבודת עבודה שמרגיש תענוג בעבודה זו, רק יבחר בדוקא עבודת משא עבודה שקשה עליו כמשה קשה ועול כבו, ובוה ישבור את כח היצירה, עד שיזכה לתשובה עילאה.

וביאר דבריו הקדושים הוא דהנה אנו רואים בעסקי העולם הזה שיש שתי סוגי עבודות קשות יש 'עבודה של נגר ובנאי', שלמרות שהם עוסקים בעבודה קשה לבנות שולחנות וספסלים ארוגות ומיטות לבנות בנינים שלמים מכל מקום הם מרגישים תענוג גדול בעבודתם מאחר שהם רואים את התוצאה מעבודתם נגד עיניהם, בגמר העבודה הם רואים שולחן יפה, ארון יפה, בגין גדול ומפואר. ולכן הגם שבשעת עבודתם עבדו ללא ליאות בעמל וביגיעה, מ"מ הם מרגישים תענוג בעבודתם בסוף כשהם רואים התוצאה היפה מול עיניהם, מה שיצא מתוך מעשה ידיהם.

אך לעומת זה יש סוג עבודה אחרת, שאין מרגישים בה שום תענוג ושום סיפוק, והוא 'עבודת סבל', אשר כל היום הוא מסתובב ברחובות קריה עם משאות כבדים על כתפו, אגלי זיעה נוטפים ממצחו, וכל גופו נשבר מכובד המשא. וכשמגיע סוף היום והוא חוזר לביתו, הגם שקיבל ממון משכורתו בעין יפה, אך הוא כל כולו עייף ויגע, תשוש וחסר כח ואינו מרגיש שום הנאה ותענוג מעבודתו כל היום, מפני שאינו רואה התוצאה מול עיניו, והוא חושב לעצמו, רגע מה עשיתי כל היום ואיזה תועלת יצא מכל עבודתי.

הבעל תשובה צריך להתעסק

בעבודת משא וסבל שאינו מרגיש תענוג בעבודתו

וכיוצא בזה בעבודת ה' יש שתי סוגי עבודה הלל, יש הזוכים לעבוד את ה' ולראות התוצאות נגד עיניהם בבחינת עבודת עבודה, הם לומדים מסכתא והם בקיאים בה בעל פה, הם מתפללים ונענים מיד, הם עובדים על מידותיהם והם נעשים בעלי מידות טובות.

אך לעומת זה יש העובדים את ה' בבחינת עבודת משא, הם לומדים שעות על גבי שעות עד שהם מבינים שורה אחת בגמרא הם עובדים קשה לשבר את מידותיהם הרעות, אך ללא הועיל, היצירה מתגבר עליהם שוב ושוב. וכשהם חוזרים לבתיהם בסוף היום הם מרגישים כאותו סבל שאין לו שום סיפוק ותענוג מעבודתו, מאחר שאינו רואה התוצאות מעבודתו נגד עיניו, כך הם מרגישים שלא הועילו כלום בעבודתם היום, וכי כמה הספיקו ללמוד היום כמה שורות גמרא וכי איזה מידה זכו לשבור היום, הלא כל הזמן היצירה מתגבר עליהם.

ומבאר הבית אהרן דהו כוונת הפסוק, 'את עבודת משפחת הגרשוני לעבוד ולמשא', אלו שהיו מקודם בבחינת גרשוני מחמת עוונותיהם, לא מספיק להם לעבוד את ה' בעבודה שהוא בבחינת 'לעבוד', שיש לו הנאה ותענוג מהעבודה, והוא רואה התוצאות נגד עיניו, רק יש לו לעבוד את ה' דוקא בבחינת 'למשא', כלומר, עבודה הדומה לעבודת 'משא', כמו שהסבל אינו מרגיש שום תענוג בעבודתו הקשה כל היום, כך למרות שאינם רואים שום תוצאה נגד עיניהם, מכל מקום ימשיכו לעבוד עבודת משא עד ועוד, וע"ז יזכו בסוף להתגבר על היצר הרע ולשבר מידותיהם הרעות ואז יזכו לתשובה עילאה.

יעזור השי"ת שאכן נזכה להתדבק וללכת בדרכי אבות, כדי שבתחיית המתים לא יתיבישו אבותינו אתנו, ויהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבו ואל יטשנו, ושנזכה בקרוב לבנות בית מקדשינו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן.

בריש פרשתו כתיב (ה' כ"א-כ"ד) וידבר ה' אל משה לאמר, נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבותם למשפחותם וגו', זאת עבודת משפחת הגרשוני לעבוד ולמשא.

וכעין זה כתיב גם לעיל בפרשת במדבר (ה' ב') נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחותם לבית אבותם. ויש להבין למה בפרשתו אצל בני גרשון כתיב הלשון, נשא את ראש בני גרשון 'גם הם', וכי היה איזה הוא אמינא לומר שיש לישא רק את בני קהת ולא את בני גרשון, שהפסוק צריך לרבות אותם ולומר 'גם הם'.

ומבארים הספר"ק על פי מה שכתוב בספר תורת המנחה לתלמיד הרשב"א (במדבר, דרשה נב) ש'גרשון' וגרשוני הוא רמז למה שנאמר בספר שמואל (א' כ"ג, י"ג) כי 'גרשוני' היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים. והיינו שהפסוק מדבר במי שנפל ממדרגתו שבע מעלות אחרונות ונתרחק מהקדושה, עד שהוא מרגיש שכבר אינו יכול לחזור ולהתקרב לפני השי"ת, מאחר שחטא והרבה לפשוט כל כך, בבחינת כי 'גרשוני' היום מהסתפח בנחלת ה'.

וזהו כוונת הפסוק בפרשתו, 'נשא את ראש בני גרשון' גם הם, כלומר, גם מי שמרגיש בעצמו שהוא מגורש מנחלת ה' מפני רוב פשעיו וחטאיו, 'גם הם' - גם להם יש לישא את ראשם ולקרבתם לעבודת ה', כי שערי תשובה לעולם פתוחים (הב"ם רב"ג ב' י"ג) ולא ידח ממנו נידת, כל אדם מישראל באשר הוא שם יכול תמיד לחזור ולהתקרב אל השי"ת ומחכה ומצפה לחזרתו אל אביו שבשמים.

לירושת אבותי אני חוזר

ומבאר הכתוב, איך יוכל האדם המרגיש בעצמו שהוא מגורש מנחלת ה', לשוב ולחזור אל העבודה, הרי הוא עומד בוש ונכלם מרוב פשעיו וחטאיו. העצה לזה הוא, 'לבית אבותם למשפחותם', שיתבונן בדרכי אבותיו הראשונים שהיו כולם צדיקים ויראי שמים עובדי ה' באמת ובלב שלם, ואם כן למה לו להתבייש לחזור לעבודת ה', הרי לירושת אבותיו הוא חוזר.

כמו שאמרנו במדרש (ש"ד תרומה לג ז') תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב (הב"ם לג ד') אל תקרי מורשה אלא ירושה, התורה ירושה היא לישראל לעולם. משל לבן מלכים שנשבה כשהוא קטן למדינת הים בסוף אפילו לאחר כמה שנים כשפוזרין אותו מן השביה ומחזירין אותו לבית אביו המלך, אינו בוש, מפני שהוא אומר 'לירושת אבותי אני חוזר'. כך תלמיד חכם שהוא פורש מן התורה, והלך והתעסק בדברים אחרים, אפילו לאחר כמה שנים הוא מבקש לחזור, אינו בוש, מפני שאומר 'לירושת אבותי אני חוזר'.

וזהו הרמז בפסוק 'לבית אבותם למשפחותם', שזוהו יוכל להתחזק לחזור ולהתקרב אל השי"ת כי לירושת אבותיו הוא חוזר, שהיו כולם עובדי ה' באמת ובתמים, והוא בן אחר בן של האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, והוא מחוייב ללכת בדרכם ולדבוק במעשיהם, כמו שאמרנו חז"ל (ה"א ד"ב אליהו רבה כ"ג) חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. ובוה יוכל לישא ולהרים ראשו לחזור ולהתדבק בתורה ובמצוות.

הבעל תשובה צריך לעבוד את ה' בעבודה קשה כמשא

וממשיך הפסוק, 'את עבודת משפחת הגרשוני לעבוד ולמשא', ומבאר הרה"ק הבית אהרן מקרלין, שיש שתי סוגי עבודה בעבודת ה', יש עבודת עבודה, שהוא מרגיש תענוג בעבודתו, ויש עבודת משא שהעבודה נחשבת עליו כמשה קשה ועול כבו. וזהו כוונת הפסוק, 'את עבודת הגרשוני', האדם

א. ברכת התורה צריך ליהדר בה מאוד שלא ללמוד עד שיברך, ויברכנה בשמחה גדולה ליתן הודאה על שבתו בנו ונתן לנו כלי חמדתו, ומי שאינו נזהר בברכת התורה עונשו גדול מאוד, ואמרו חז"ל שאינו זוכה ח"ו להיות לו בן ת"ח עבורו (ס"ז ס"ז ס"א וס"ב ס"ב).

הלכות ברכת התורה

לא למד תיכף אחר התפילה (ס"ב ס"א), אם היה יום של קריאת התורה יראה לעלות לתורה ויוצא ממנו (ערוה"ש פ"ו).

י. המסופק אם חייב בברכה, מותר לו ללמוד בלא ברכה (ה"ל"ש פ"ו ס"ז).

יא. נשים מברכות ברכת התורה (ס"ד), ואם מסופקת אם בירכה או לא, לא תברך, (שע"ת ס"א) ואין יכולות להוציא את האישה לפי שיש דעות בזה, וקטן שהגיע לחינוך אינו יכול להוציא את הגדול בברכת התורה (ב"ה"ל ד"ה נשים).

יב. תמיד יהיה תפילת האב והאם שונה בפיהם להתפלל על בניהם שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מדות טובות ויכוין מאד בברכת אהבה רבה ובברכת התורה בשעה שאומרים ונהיה אנתנו וצאצאינו, וכן כשיאמר בתפילת ובה לציון, למען לא ינעו לרע ולא נלד לבהלה (ס"ב ס"ק"ג).

יג. הכותב בדברי תורה, אף שאינו קורא צריך לברך, והאחרונים הסכימו שראוי לו להוציא ספיו קצת תיבות, להנצל מחשש ברכה לבטלה, אם אינו אומר פסוקים דברכת כהנים וברייתא דאלו דברים כמו שנוהגין, וכל זה בכותב ספרים לעצמו דרך לימודו ומבין מה שכותב, אבל סופר המעתיק שאינו מבקש להבין, אין צריך לברך, דאין זה לימוד, וכל שכן ככותב איזה פסוק באיגרת הרשות לדבר צחות, ואם הוא כותב ומעתיק וכוננו להרויח ממון, אפשר דאפילו בקורא התיבות גם כן אין צריך לברך, דאין זה בכלל לימוד, ולמעשה יש להחמיר אם השכים בבוקר לכתוב סת"ם לברך ברכת התורה ולומר אחר כך הפסוקים שנוהגים ואחר כך יכתוב (ס"ג וס"ב ס"ד וס"ה ד"ה אל"פ).

יד. המהרהר בדברי תורה, אין צריך לברך, ולכן הלומדים בעיון מתוך הספר, יזהרו להוציא קצת דברי תורה אחר הברכה, אם אינו אומר הפסוקים כמו שנוהגין, וכן יכול לפסוק דין ודוקא לפסוק דין בין בעלי דינים או שאלת איסור והיתר, דאינו דרך לימוד, אבל ללמוד דין בספר בלא טעם דינו ככותב והג"א חולק על זה וסובר דאפילו בהרהור איסור קודם ברכת התורה, וכל שכן לפסוק דין, ומיהו לעשות פעולת מצוה קודם ברכת התורה מותר לכולי עולמא, אפילו דבשעת מעשה והיא מותרת בדין זה, כיון שאינו מתכוין ללמוד, אין צריך ברכה (ס"ג וס"ב ס"ד ז' י).

טו. אמנם השומע דברי תורה צריך לברך, כיון דשומע כעונה עדיף מהרהר (שע"ת ס"ק"ג).

ב. וצריך ליהדר בה מאוד, שלא הרבה הארץ אלא מפני שלא ברכו בתורה תחילה, לפי שלא היתה חשובה בעיניהם כל כך לברך עליה, לכן היו מזלזלים בברכתה, ולכן לא הגיעה עליהם תורתם אף על פי שעסקו בה הרבה, ולכן יראה כל אדם שתינה כלי חמדתו של הקדוש ברוך הוא שהיה משתעשע בה בכל יום חשובה בעיניו לברך עליה בשמחה יותר מעל כל הנאות שבעולם, שזה מורה שעוסק בה לשמה, ויזכה לשלשלת הנמשך לעוסק בה לשמה, שהוא לא ימושו מפיך ומפי זרעך וגו', שתעשה שאלתו ובקשתו שמבקש בברכתה ונהיה אנתנו וצאצאינו (ש"ע הרב ס"ב).

ג. ויכוין בברכתו על מעמד הר סיני אשר בחר בנו מכל העמים וקרבנו לפני הר סיני והשמיענו דבריו מתוך האש ונתן לנו את תורתו הקדושה שהיא בית חיינו כלי חמדתו שהיה משתעשע בה בכל יום (ט"ו).

ד. ומעיקר ההוריות הוא שצריך להבין פירוש המילות, ולאמרה בנחת מילה במילה שלא יחסר שום תיבה או אות, וגם צריך לאמרה בחשק נמרץ, וישים אל ליבו אשר הוא מברך על התורה אשר הוא חיינו ואורך ימינו בעוה"ז ובעוה"ב (כ"ה ס"א).

ה. ברכת התורה היא סגולה נפלאה שלא ישכח מה שילמוד (צ"ח סס"ב ברכות דף ס"ד).

ו. וצריך לברך בין למקרא בין למדרש בין למשנה בין לגמרא (ס"ב) וכן לדבר הזוהר והקבלה (כ"ה ס"א).

ז. ובכלל זה ספרי דרש, וה"ה ספרי מוסר אם יש בהם פסוקים והשות חז"ל (ס"ה לה"י ס"ב) וכן לימוד הא' ב' עם בנו גם כן בכלל מצות ת"ת כשמכוון לכן, אבל בשעת הדחק כששואל ממנו על איזה אות כיצד לקרואה, אינו צריך למנוע מפני ברכת התורה, שיש לו על מה לסמוך שאין מתכוונים למצות ת"ת (תש"ה"ג ס"ז).

ח. ואין לומר פסוקים אפילו דרך תחנונים קודם ברכת התורה, ויש לנהוג גם כן בימי הסליחות לומר ברכת התורה קודם הסליחות ולדלגה אחר כך כשאומר ברכת השחר (ס"ב ס"ז ס"ק"ג).

ט. הרבה ראשונים סוברים שברכת התורה הוא מדאורייתא, ולכן אם נסתפק לו אם בירך ברכת התורה חוזר ומברך, ומכל מקום לא יברך מספק אלא ברכת אשר בחר בנו מיהו לכתחילה צריך ליהדר שביקש

ס"ז ס"ז ס"ק"ג).

ס"ז ס"ז ס"ק"ג).

סיפורי השגחה פרטית שנשלחו למערכת ע"י הקוראים

חסד שבחסד

פתחתי בית לתורה ולקדושה באחת המדינות בארה"ב לקרב לבבות ישראל לאביהן שבשמים. הכול תיפקד יפה וחינו לקרב ולעזור ליהודים רבים באזור. כעבור כמה וכמה שנים של פעילות ענפה, חוזה השכירות כמעט שהגיע לקיצו ובעל הבית שהבין שמדובר במקום פעיל ניצל את המצב, וחדש סכום מופלפל או לחלופין הציע שאפנה את הנכס בגמר החוזה.

היינו שבורים מאוד מהעניין ולא ידעתי כיצד עלי לפעול. התקשרתי לרב שלי על מנת להתייעץ. הוא אמר לחפש מקום לקנייה. "אבל אין לי כסף ולא תקציב!!!" הרב השיב שלפעמים צריך לקפוץ למים וישועת ה' כהרף עין.

למרות הפחד שלי להיכנס להליך רכישה של מבנה בו בזמן שאין לי פרוטה לפרוטה, הלכתי עם אמונת חכמים והתחלתי לחפש מבנה מתאים. כעבור זמן קצר אכן מצאתי מבנה ששימש כבית תפילה העומד כאבן שאין לה הופכין, מכיוון שהקהל שלהם כבר לא דורך במקום כבר שנים רבות ואין להם מימון וכדאיות להחזיק את המקום.

המקום היה מושלם עבור הפעילות שלנו הן מבחינת המיקום והן מבחינת הסידור של האולמות רחבות הידיים. היה זה כאילו שהאדריכל תכנן את המקום עבור הצורך והפעילות שלנו. כאשר שמעתי את המחזיר המבוקש זה היה ממש מחיר בדיחה, אבל גם בדיחות צריך לממן.

ניגשתי לבנק לברר אם אקבל הלוואה ובאיזה החזר חודשי. החזר החודשי של המשכנתא היה אלפיים וחמש מאות דולר. אבל כאן הסיפור רק מתחיל. כאשר נכנסנו לעומק הפרטים של העסקה, אמר לי המוכר שיש להם מגרש חניה ענק צמוד לנכס שאין להם צורך בו והם משכירים את שטח החנייה לבית חולים סמוך עקב מצוקת חנייה באזור כולו. הסכום החודשי שהם מקבלים עבור החנייה עומדת על ארבעת אלפים וחמש מאות דולר.

רק שמעתי את זה והבנתי עד כמה השגחה פרטית יש כאן. לא רק בית לתורה ולתפילה מושלם, ולא רק הכנסה קבועה שמשלמת את המשכנתא, אלא גם תוספת של אלפיים דולר עבור ההוצאות השוטפות.

חשבתי שיהיה נס ויגיע תורם גדול וישלם הכל, אבל ראיתי שהרבה דרכים למקום וברוך ה' המקום פעיל ויש ברכה גדולה וסייעתא דשמיא. (למותר לציין שהכל עשינו בעצת מורה הוראה)

ע"י: א.ו.וינ

הפענוח לדכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית מוזמן לשלוח אל ר' שפתה סמואל נפיקס: 15326517922 או אל: o.y.wines@gmail.com

בני הגולה.

ביום המיוחד בהגיע פמליית הגאון לעיר, יצאו כולם לקבל פני קדשו בבגדי שבת משני צידי הרחוב הגדול עמדו ילדי תשב"ד כשלפידים בידיהם וכך קיבלו את הצדיק במעמד "קבלת פנים" אדיב, שהותיר רושם חזק מאד בעיר. עד שהגיע הקול אף אל בית המלכות בפולין, שהפליאו את המעמד הגדול שליכד את כל יהודי ווארשא כולם מכל העדות, ושלחו לשאול ולברר מי הוא אותו זקן מופלג שעם ישראל ווחש לו כבוד גדול כל כך.

בסיום המעמד הנכבד של הקבלת פנים הודיעו ראשי הקהל שהגאון הזקן רוצה לברך את ילדי ישראל, תינוקות של בית רבן, וכל הילדים יוכלו לעבור לקבל ברכה מהרב.

השמועה עשתה לה מיד כנפיים רחבים – כדרכם של יהודים, וכחץ מקשת החלו להופיע אלפי ילדים טהורים מכל קצות העיר, כדי להתברך מפי הרב, עד שכל הרחובות הסמוכים היו מלאים וגדושים בילדים שבאו לקבלת הברכה.

הרב נכנס אל אכסנייתו, כשציבור ענק של אלפי אנשים וגדושים וצובאים אל פתחו, הכל היו חפצים להתברך מפי קדשו, ולהתבשרם מתואר זיו הודו הטהור, וכמובן צעדו בתווך רבבות ילדי תינוקות של בית רבן להתברך מפי הרב הישיש.

ברם מרוב אלפי הילדים שנחרו אל בית אכסניית הרב התברר שאף אם יישב הגאון כל הלילה עד הבוקר עדיין לא יגמור לקבל את כולם... לפיכך לאחר המתנה של שעות שהמתנו וייחלו רבבות ילדים הודיעו פתאום הגבאים שלא יוכל הרב לקבל את כולם בפרטיות, מחמת שהינם כמה אלפים בלי עין הרע. ולכן ייצא הרב אל הגוזזטרא שבחזית הבית, ויברך משם את כל הילדים שלמטה ברחוב, את כולם יחדיו.

אמא אחת היתה שם בין קהל האלפים שמשום מה התעקשה בכל הכוח שילדה יתברך בדוקא בייחוד מפי הקדוש של הגאון בעצמו. היא לא הסכימה לקבל את הוראות הגבאים והסדרנים במקום שלא ניתן להתקבל בפרטיות אצל הרב היא צווחה בקול שאינה יכולה להסכים עם גזירה זו: "הנה באתי הנה מיוחד עם ילדי הקטן בבוקר מוקדם כדי שיוכה לברכת קודש מפי הצדיק כפי שהובטת וכאן עומדת אני על רגלי זה כמה וכמה שעות בשביל שיתברך ה'תשטי' שלי בברכה הנכספת, וכך פוטרם אותי בברכה כללית... אינני זהה מכאן! ואיני חוזרת לביתי עד שזוכה בברכת הצדיק! – אולם הגבאים כדרכם של גבאים נחרצים במידתם אף אחד אינו נכנס! במה שונה הוא הילד שלך מכל שאר הילדים כאן? אם נכניס אחד צריכים אנו שוב להכניס את כולם... אבל האמא האיתנה הזו אינה מוותרת בשום אופן! ומנסה בכל כוחותיה להצליח להיכנס לבית הרב ולו לרגע אחד לקבל ברכת קדשו. היא צעקה שוב ושוב אל הגבאים שהרי הבטיחו מפורשות שכל ילד יוכל לקבל ברכה באופן פרטי, ועל סמך הבטחה זו היא ממתנה כבר שעות רבות ויש לקיים הבטחה! ה' צעקותיה הגיעו גם לאוזניו של הגאון הצדיק, שישב בתוך הבית וכשביד מה קורה בחוץ, ומדוע צועקת האשה כל כך? סיפרו לו שיש כאן אמא אחת המתעקשת ברוב עוז לקבל הברכה לילדה דוקא מפי הרב עצמו, כמו שהבטיחו מתחילה, ואינה מוכנה לוותר על כך בשום אופן!

הגאון רע"א בראותו כי כך התרגש מאד להשתוקקות ומסירות כזו של אם בישראל, וצויה להכניס אותה אליו תיכף ומיד! נכנסה אפוא האם עם בנה היניק אל החדר, וסמך הצדיק את שתי ידיו הקדושות על ראש הנע, ובידו בקול נרגש שיוכה להיות גדול בתורה ותלמיד חכם אמיתי! ושתיהיה לו אריכות ימים וקנה מופלגת [א' טיפנן אלטערע]! – האם ובנה אמרו: בקול נרגש, כשעיניהם מלאים דמעות של שמחה וגיל, על שזכו לברכת הצדיק.

[ועל שכיוצא בזה אמרו ר"ל ב"ג דמכות (ז'): "אמר רבא, דילידא אימיה – כרבי שמעון תיליד". ופירש רש"י ז"ל: "כל שאימו יולדת תבקש רחמים יהי רצון שיהא כרבי שמעון". ובירושלים פ"ק דיבמות (ה"ו): כשראה רבי דוסא בן הרכינס את רבי יהושע קרא עליו: "את מי יורה דעה" (ישעיה כת ט) זכור אני שהיתה אימו מולכת עריסתו לבית הכנסת בשביל שיתדבקו אזניו בדברי תורה" ע"כ. ובדורות שלפנינו היו כמה נשים צדקניות בירושלים ע"ה"ק נוהגות כאימו של רבי יהושע, שהיו מביאות עריסת תינוקותיהן לבית המדרש, כדי שידבקו אוזניהם בתורה. ובנות ישראל אף על פי שאינן נביאות בני נביאות הן, כמ"ש "אור זרוע" (ח"א שלהי סי' סב) ורבינו תם ז"ל בתשובה בספר הישר (סי' מה שלהי אות ז) עיין שם].

ואכן ברכת הצדיק הגר"ע התקיימה בו באותו ילד במלוא השלמות ברבות הימים גדל הנעך ונעשה לאיש ואהבתו העצומה לתורה לא ידעה שובע, עד שנעשה לגאון אדיר מופלג בדורו, הלא הוא הגאון רבי ירוחם פישל פערלא! וכאמור האריך ימים בקנה מופלגת קרוב למאה שנים!

נשא את ראש

"וידבר ה' אל משה לאמר. נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם" ה' כא-כב

כתב בספר הקדוש "דברי יחזקאל" להרב הקדוש רבי יחזקאל שרגא משינאווא זצוק"ל בריש פרשתנו, וז"ל: "לכאורה קשה, מהו 'גם הם'. ושמעתי פה קדוש מדבר, מורי מו"ה צבי הירש הכהן זצ"ה מרומנאב, 'משה נקרא הצדיק על דרך אומנם ז"ל (שבת קא). משה פוטר קאמרת, וגרשון הוא לשון גירושין".

"הקב"ה מדבר אל הצדיק: 'נשא את ראש בני גירושין – אלו הבנים שהם בעיני עצמם מגורשים ורחוקים מהקדושה, נשא את ראשם גם כן, וזהו 'גם הם'".

"ואמר [הרה"ק משינאווא] אשר הרגיש שהאיר והעלה נשמתו באלו הדברים" עכ"ל"ט.

מבואר, שאפילו אותם המגורשים הנקראים 'בני גרשון', מחמת שנפשם ורוחם נפלה בקרבם שהם בעיני עצמם מגורשים ורחוקים מן הקדושה. – מכל מקום 'גם הם' בני גירושין הללו יכולים הצדיקים לקרבם בקרבת אלקים טוב.

ועל כך מעיד בפנינו הרבי הקדוש משינאווא זצוק"ל, שבעת היותו משובתי שבת נשא' בצל הרה"ק רבי הירש משרת ברימנוב זצוק"ל, 'הרגיש שהאיר והעלה נשמתו', בכוח נשיאות ראש שיש בה בהאי שבתא קדישא ובכוח הצדיק.

ובספר"ק "אמרי פנחס" (שער ד שלהי אות שכט) כתב: "ואמר הוא נ"י [הרה"ק רבי פנחס מקוריץ זצוק"ל] על דבר זה, הוא מה שעל פי רובא דרובא חל שבועות בפרשת נשא שיש רמז בפרשה 'נשא את ראש בני גרשון גם הם', דהיינו אפילו הנשמות המגורשים והמרוחקים מהשם יתברך, היו להם עליה – וזהו בשבועות" עכ"ל"ק.

וכבר נודע מאמר הצדיקים (ספר קול מבשר ח"א פ"ד נשא ועוד): "שבת נאך (אחרי) שבועות – שבת נאך (עוד) אשבועות". [תיבת נאך' באידיש יש בה שתי משמעויות גם 'אחרי' וגם 'עוד'].

וכבר רמזו בזה: "נשא' ראשי תיבות: 'ש"ב"ת לאך אשבועות!

והלום נעשה כל זאת מכוון של שבת קודש, שבהתקשרות בקדושת שבת זוכים לנשיאות ראש. דורשי רשומות רמזו: 'נשא את ראש', הרם והגביה נא את אותיות ראש, ומה תמצא תחתם? – הנה תחת אות ר' באה לאחריה אות ש', ותחת אות א' באה לאחריה אות ב', ותחת אות ש' באה לאחריה אות ת' – הרי קיבלנו "שבת"!

ללמדך שכאשר תקיים 'נשא את ראש' לרומם ולהגביה את ראשך ואת דעתך, לחשוב ולהתבונן בנשיאות ראש – בכך תזכה לחוש נועם "שבת", המרוממת ומגביהה את איש ישראל קודש, להתרומם ולהתקרב אל התורה ואל הקדושה אמן.

- > < -

בין אנשי ירושלים של מעלה שלפני עשרות בשנים חי ופעל הגאון הגדול המופלא בדורו, ה"ה הרה"ג רבי ירוחם פישל פערלא זצוק"ל, בעל מחבר הפירוש המפורסם שעל ספר המצוות להר"ג, שהוא פירוש גאוני מלא בקיאות וחריפות אדירה בכל מקצועות התורה כידוע.

בסוף ימיו בשנת תרפ"ז עלה להשתקע בירושלים עיר הקודש, כשמרן הגאב"ד הגר"ח זוננפלד זצוק"ל מרא דאתרא יוצא מגדרו לקבל את פניו בכבוד, ולהסדיר עבורו דירת מגורים טובה בשכונת "בתי מחסה". – הוא התבטא עליו אז שאי אפשר להגיע לחיבור עצום שכזה שחיבר הגאון, רק לאחר ארבעים שנה של לימוד רצוף לשמה בלא הפסק!

גאון וצדיק זה [הנקרא בקיצור: הגר"פ] זכה לאריכות ימים מופלגת, ונפטר לבית עולמו בחינות קרוב למאה שנתו! ועד סוף ימיו לא נס ליחו, בחינותו בתקיפות ובהירות דעתו. – גם בסוף ימיו כשכבר היה בירושלים, עוד הוסיף גאן הגאונים זה לחבר חיבורים נוספים הנוגעים גאונות וחריפות כיד' ה' הטובה עליו, כדוגמת החיבור "פרי ציון" שערך על הספר "כפתור ופרח" של הגאון רבי אשתורי הפרחי זצוק"ל ועוד.

הוא היה גם כתובת ידועה בירושלים להרבה צורבים ותלמידי חכמים מופלגים – שהיו רבים וטובים מאד באותה תקופה בירושלים – שעל כל שאלה וספק בלימוד היו מציעים לפניו, ודנים ומתפלפלים עימו בחיבה יתרה של תורה שנודעה אצלו.

בערב ימיו סיפר, שבילדותו היה גר בעיר ווארשא הבריד, והנה יום אחד הגיע לווארשא רבן של כל ישראל הגאון רבי עקיבא איגר זצוק"ל. – זה כבר היה בימי זקנותו של הגאון, כשכל ישראל נהו לאורו ואמרו אחריו מקודש מקודש כנודע.

התכונה לקראת בואו של צדיק לעיר היתה גדולה, הכל שחו אודות ביקורו הצפוי של הגאון, כרזות ענק נתלו בחוצות העיר, הרחובות הראשיים שבהם היה אמור הגאון לעבור קושטו ברוב פאר והדר, כראוי וכיאות לרבן של כל

כשהרגיש שקרב קיצו, קרא אליו הביתה למנוח עשרה תלמידי חכמים [העשירי ביניהם היה הרה"ג רבי יוסף דינקלס זצ"ל] הוא קרא וידידו כהלכה, וקריאת שמע, ובקבלת עול מלכות שמים באהבה יצאה נשמתו בטוהר, וזכות יגן עלינו ועל כל ישראל.

- > < -

הרה"צ רבי אורי בלוי זצ"ל היה מפורסם בירושלים בגודל אהבת התורה שבערה בקרב, ורבות פעלים עשה להרביץ תורה בישראל. באחת השבתות היה לומד בפירוש "אור החיים" הקדוש, בענין עוצם אהבת התורה הבערת לב לב לומדיה. וכמ"ש בשרף אש לשון קדשו (פרשת כי תבוא ד"ה ושמתח בכל הטוב): "רזמו במאמר 'שמתח בכל הטוב אל התורה, כאומרם ז"ל (ברכות ה.) אין טוב אלא תורה. - שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם" עכ"ל"ט.

לאחר שהעמיק רבי אורי בעומק כוננת כל תיבה ותיבה שבמתק לשון האור החיים ה' התלהב עד מאוד, וזעק אל חבריו שבבית המדרש, הלא תראו ותתבוננו שבכל מקום שמדבר רבינו האור החיים ה' מלימוד התורה הרי הוא יוצא מגדרו וכותב כמו שיכור ממש! כי אין קץ לאהבת התורה העצומה שבוערת באש האהבת שלהבת בלב חכמי התורה!

באותה שבת התקיים בבית הכנסת שימחת 'אפוריף' עליה לתורה לחתן נעלה מבני ירושלים של מעלה, ורבי אורי שהיה נתון בגודל התלהבות אש קודש מדבריו של האור החיים הבערים כלפידים בקרב, החל לרקוד ולשמה את החתן בעוז ותעצומות. כאשר נודע מאמר ז"ל בפ"ק דברכות (ו:): "אמר רבי יהושע בן לוי, [כל המשמח חתן וכלה] זוכה לתורה שנתנה בחמשה קולות שנאמר (שמות יט טז) 'ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקל שופר וגו' ויהי קול השפר וגו' והאלקים יענו בקול".

רבי אורי כדרכו בקודש העלה ורומם את השמחה בחמשה קולות... וברוב שמחתו הריקד את כל הציבור משתתפי השמחה בגל ושישוק, וזכה לשמח את החתן ואת משפחתו מאוד.

לפתע באמצע ריקודי השמחה הנעלים והמקודשים נכנסו בבהלה כמה צעירים אל בית הכנסת, וכראותם את ר' אורי בשיא הריקודין זעקו אליו: ר' אורי! אתה מפוז ומרקד פה בבית הכנסת, אבל שם למעלה ברחוב 'דבורה הנביאה' מתרחשת כעת פריצת נוראה! ויש לצאת תיכף בהפגנה ולמחות מחאה אדירה, כי לא נוכל לראות כבלע את הקודש!

רבי אורי לא רצה להפסיק מתוקף מצוותו והמשיך לרקוד ולרקוד, תוך כדי שהוא צועק אליהם בחזרה: מנין לכם שיש שם 'פריצות'? כיצד הגעתם לשם אל מקום הטומאה? מה לכם לחפש שם? - אתם צריכים להתחבר אל הקדושה בריקודי קודש הללו שלכבודו של חתן ולכבודה של שבת מלכתא!

ואכן, כדי שלא לבייש את החתן לא רצה רבי אורי לעצור את השמחה הגדולה באמצע, באומרו שהעוסק במצוה פטור מן המצוה (סוכה כה).

רק לאחר שהסתיימה אותה שמחת חתן מופלאה, יצא רבי אורי ברוב עוז אל מקום חילול הקודש, כדי למחות באותה פרצה, ובדברי נועם קדשו עלה בידו לסלק את הפרוצים משם בעזרת השם יתברך.

נשא את ראש!

- > < -

סיפר לי הגה"צ רבי אברהם דוד הורוביץ זצ"ל משטרסבורג דיין ומורה צדק העדה החרדית דפעי"ה ק"תוב"א על זקנו המפורסם

מורה"ג רבי פנחס חיים הלוי הורוביץ זצוק"ל בעל "פתחא זוטא", שהיה ראב"ד דק"ק קאסוב, ובסוף ימיו שימש בדיינות בעיר גרוסוורדין, ביהד עם הגאון בעל "מנחת יצחק" זצ"ל.

הוא היה גאון עולם מפורסם ומקובל מאוד בדורו, והיה מזקני חסידי צאנז, שעוד זכה להסתופף אצל בעל דמהימנותא אצל מרן בעל "דברי חיים" זצוק"ל, ואחר כך היה הרבה אצל בנו הרה"ק מגארליץ זצוק"ל. ועלה לישיבה של מעלה ביום ט"ז אלול שנת תרצ"ח לפ"ק בגרוסוורדין. [וענין זה המעשה רומז עליו הגאון השטרסבורגער זצ"ל בעצמו, בהקדמתו לספר "פתחא זוטא", וכתב שם שקיבל זה המעשה מפי זקנו הגאון זצוק"ל בעצמו].

וכה דבר טיב מעשה מופלא זה המלמדנו בין השאר על גודל השפעת כוח החכמים והצדיקים בקדושתם וברכתם את ישראל לרומםם ולנשא את ראשם כד"א נשא את ראש, ומאידך גם על עוצם הכבוד והערצה והחיבה שהיו ישראל קדושים רוחשים ומחזירים לאותם צדיקים גדולי וענקי הדורות.

היה זה בשנות בחרותו של הגאון בעל הפתחא זוטא בעיר הגדולה לאלקים לעמברג [לבוב] שבגליציה, שהיתה עיר מלאה חכמים וסופרים. רב העיר באותה תקופה היה הגאון המפורסם בישראל הגר"ש הלוי נתנון זצוק"ל, בעל מחבר שו"ת "שואל ומשיב". הוא היה אז כבר זקן מופלג ישיש ושבע ימים סגור וספון בביתו ברוב חולשתו, הוא כמעט לא נראה בציבור ולא הופיע במקהלות ישראל, גם לא בעירו, רק מתוך ביתו היה ממשיך להתכתב בהלכה עם גדולי דורו.

והנה יום אחד הגיע אל לעמבערג העיר אורח חשוב מאוד, הלא הוא הגאון בעל "מנחת חינוך" זצוק"ל, רב אב"ד דק"ק טארניפול יצ"ג, שהיה מפורסם כאחד מגדולי הדור, וידידו ורעו של השואל ומשיב". הוא כבר היה מזקני גדולי אותו הדור, והגיע אז לדרוש בטובי הרופאים שבלעמבערג, שנים אחדות לפני פטירתו. - ביקורו הרם בעיר עורר הדים רבים ועשה רושם כביר בלבבות בני ישראל, הכל חרדו לקראתו וכיבדוהו בכבוד מלכים. - והגה"צ הג"ל בעל פתחא זוטא זכה להצטרף אל המנחת חינוך באותה נסיעה. [בהיות רבו אז תלמיד מובהק של המנחת חינוך, וצירפו עימו אל הנסיעה].

תיכף כשהגיע הגאון בעל ה"מנחת חינוך" בשערי העיר נכנס כמובן לבקר אצל המרא דאתרא הגר"ש נאנתוון, ולאחר ימים מספר ביקש הגאון הישיש רב העיר להשיב ביקור גמולין אצל האורח הדגול בעל המנחת חינוך, וגם לקיים בזה מצות ביקור חולים.

השמועה פשטה כחץ מקשת בין אלפי שלומי אמוני ישראל בכל קצות העיר, שהנה בעוד שעות שפורות ייצא הגאון הזקן מפתח ביתו, כדי להקביל את פני האורח הדגול.

מאותו רגע שהתפרסמה השמועה - סיפר הרב בעל פתחא זוטא לנכדו השטרסבורגער רב - נעשתה כל העיר כמרוקחה, זה היה אחר עידו רב שלא ראו בני העיר את פני רבם הגאון. וכמעט שלא

אמרה קצרה. משל. סיפור.

להתחיל את השנה החדשה עם 'שלחן שבת' ברמה אחרת

טיב הפנינים

לשלחן שבת

פנים קודם אמרת קמדת קל פי משלים וסיפורים
על התורה
מאת: המנוח של
הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

קו ההזמנות לכל ספרי 'מכון טיב': 0733-22-76-09
מחקשים • מזמינים • מקבלים ללא עלות דמי משלוח!

נראה בתוצות כלל. הכל הבינו שיהיה זה מחזה נדיר נורא הוד, ומעמד היסטורי כביר שישאר רושם רב כאשר שני הזקנים גדולי הדור ומאורי האומה ייפגשו בראש בני ישראל.

מבעוד מועד נבחר אולם ענק, למעמד הקבלת פנים של שני גדולי הדור, שלכבודה של תורה הסכימו שני הגאונים להופיע במעמד אלפי ישראל ולברך את העם הצמאים ומבקשים את דבר ה'.

הגאון בעל "פתחא זוטא" העיד על עצמו, שהרושם של אותו מעמד של כבוד התורה הגדול השפיע עליו מאד וחרת בלבבו רושם בל יימחה של קדושת הצדיקים גדולי התורה.

הרחובות בהם היה אמור הגאון רב העיר לעבור, התמלאו חיש קל בהמון המון אנשים נחשולי אדם זרמו בלי הפסק אל אותם רחובות, כולם חפצו לחזות בנועם קדשו והודו זיוו של גדול הדור, רבא דעמיה מדברנא דאומותיה, שזמה תקופה ארוכה לא זכו לראותו.

עם צאתו מביתו נאווה קודש החלו כל העם מלווים אותו בשירה ובזמרה וברוב פאר והוד, אל היכל הגאון בעל המנחת חינוך, שישב במרכז האולם עם קהל סגל תלמידיו המובהרים והמתין לרב, ושם נערך המעמד הגדול של קבלת הפנים וקיבלו שם שני הגדולים את פני העם והאצילו עליהם מברכות קודשם ברכתה של תורה.

ימים רבים אחר כך - סיפר הפתחא זוטא - עוד הרגשתי את טעמה המתוק של אותה ברכה, כאשר זכיתי לצקת מים על ידי גדולי התורה של אותו זור, ורישומי אותה נסיעה, ומעמד כבוד התורה וברכתה, נשארו חקוקים בלבי כל ימי חיי!

מטיב זה המעשה נלמד המחשה נפלאה, עד היכן מגיע כוח הצדיקים לרומם נפש ישראל ולקיים בהם נשא את ראש!

בעקבות נתיבות זה המעשה, פירשתי בשעתו מה שמצינו בשלהי פרשת וירא, כאשר התורה הקדושה מעידה בישמעאל שעשה תשובה בסוף ימיו, ורזמו לנו הכתוב כיצד זכה לאותה תשובה - בזכות מעמד כבודה של תורה!

שכן נאמר במעמד פטירתו של אברהם אבינו ע"ה (בראשית כה טז) שהיה כידוע (עי' ב"ב דף צא שלה ע"א) במעמד כל גדולי אומות העולם, וכד"א: "ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו", ופירש רש"י: "יצחק וישמעאל - [הקדים יצחק לישמעאל] מכאן שעשה ישמעאל תשובה, והולין את יצחק לפניו, והיא 'שיבה טובה' שנאמר באברהם ע"כ.

והיינו, שבכוח השפעת קדושת אותו מעמד גדול ונשגב לכבודה של תורה, שהיה בלוייה של אברהם אבינו ע"ה, מנהיג הדור וקברניטו, נתן ישמעאל אל לבו ברשמי אותו מעמד לשוב בתשובה שלמה!

- > < -

נשא את ראש!

קו ההזמנות לכל ספרי 'מכון טיב'

מחנה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

0733-22-76-09 מחקשים • מזמינים • מקבלים ללא עלות דמי משלוח!

shivti11@gmail.com

ירושלים 7 ישיעיהו | רח' ישיעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגועיך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענונינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לדפוס) בקובץ ההדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173